

тогава прочуто училище. Тъ се опитвали да въведатъ въ Церова Кория предмети и начинъ на преподаване, както въ Еленското класно училище. Настроени възрожденци, тъ нареждатъ тържествено празнуване денътъ Св. Кирилъ и Методий не на 30 януарий — Три светители, а на 11/24 — май.

Подиръ казанитъ учители дошелъ отъ Търново „даскаль“ Пеню Бълчевъ, енергиченъ, духовитъ и способенъ човѣкъ, който често приказвалъ въ стихове и произнасялъ старогръцки философски мъдрости. Пеню Бълчевъ учителствуvalъ четири години (1867 — 1871) и оставилъ добри спомени.

Заедно съ Бълчевъ постъпилъ за учител церовчанина куция Стойчо Ивановъ, следъ него по една година стояли Стефанъ х. Стояновъ и Стефанъ х. Добревъ, ученици на свещеникъ Панайотъ х. Радковъ и Пеню Бълчевъ, а седне учили въ Златарица при учителя Радко Радославовъ, който за пръвъ пътъ въвежда преподаване на френски езикъ. Въ 1874 г. били условени за учители Моянъ Мариновъ и Петъръ Ивановъ. Седне първиятъ се преселва въ Габрово и става свещеникъ подъ име попъ Михалъ въ църквата „Св. Иванъ“ и достига да стане ерхиерейски намѣстникъ.

Следъ това въ Церова Кория идатъ учителитѣ Димо Пушилковъ отъ Лѣсковецъ, Недю Косевъ, Тодоръ х. Добревъ и Христо Петковъ (1865 г.), после свещеникъ попъ Христо, чиято подготовка била толкова слаба, че възвѣрналъ отново килийното обучение.

Звучна метода. — Въ 1870 г. въ Церова Кория дошелъ еленчанинъ Атанасъ Кочановъ, човѣкъ начетенъ и просвѣтенъ. Той се задържалъ 5 години, до края на 1876 г., и въздигналъ церовското училище по програма, методъ на обучение и редъ на твърде високо стъпало. Въ 1870 г. отвориъ I класъ, а въ последващите години закрѣглиъ *пълно класно училище*.

Презъ учителствоването на Кочановъ е построено ново училище вмѣсто килийното (1873 г.). То служило до 1937 г., когато била построена най-новата сграда извѣнъ селото. Въ Церова Кория презъ това време свършили много ученици отъ околнитѣ села трети класъ и веднага се настанявали за учители въ роднитѣ си мѣста.

Въ това време въ Церова Кория се явяватъ първите апостоли за народно въстание Иванъ Пановъ Семерджиевъ и Стефанъ Стамболовъ. Младите учители се заразили отъ тѣхнитѣ проповѣди и решили да образуватъ революционна група (1875 — 76 г.).

Подиръ Кочановъ дошелъ въ Церова Кория Маринъ Желѣзковъ Бѣчеваровъ (1876 и 1877 г.) отъ Горна Орѣховица,